

KRUÅ EVAC PAMTI - Miomir Hari RistoviÅ†

Autor Ljuba
Monday, 18 May 2009
Poslednji put aÅ¼urirano Saturday, 06 June 2009

20. maja 2009.
godine u Beloj sali KCK, u organizaciji Kulturnog centra
KruÅ¼evac, u ciklusu tribina *KRUÅ EVAC PAMTI*
publici je predstavljen Miomir Hari RistoviÅ†.

U prezentaciji njegovog lika
i dela uÅ•estvovali su knjiÅ¼evnik LjubiÅ¼a Bata DjidiÅ†,
pesnici Bratislav SpasojeviÅ† i Ljubodrag ObradoviÅ† i novinar Goran
MiniÅ†. Harijeve stihove govorili su glumci Zdravko SaviÅ† i Mikica
RakiÅ†. Tribinu je uredila Sladja ObradoviÅ†, urednik Kulturnog centra
KruÅ¼evac.

Promociji su pored porodice
Miomira Harija RistoviÅ†a, prisustvovali i njegovi mnogobrojni
poÅ¼tovaoci, medju kojima i: Vladimir TasiÅ† - predsednik
SPS-a KruÅ¼evac, NataÅ¼a MarkoviÅ† - predsednik
skupÅ¼tine grada KruÅ¼evca, SiniÅ¼a
MaksimoviÅ† - zamenik predsednika skupÅ¼tine grada
KruÅ¼evca, Zorica JovanoviÅ†, Miroslav SmiljkoviÅ†, Ivan
AksentijeviÅ†, prof. dr. Pavle Bubanja, Radoje SaviÅ† i mnogi, mnogi
drugi...

Miomir
Hari RistoviÅ†

GOSPODIN BEZ KRAVATE

Miomir RistoviÅ† Hari je roÅ•en
21.12.1938. godine od oca Nedeljka i majke Mirjane. Rano je ostao bez
oca a brigu o njegovom Å¼kolovanju i vaspitanju su preuzeli
majka Mirjana, deda Struja i baba Raja. Hariju je bilo sve dozvoljeno a
on nikada niÅ¼ta nije zloupotrebio. Pored svoje porodice koju
je oboÅ¼avao, decu, suprugu, majku i dedu-voleo je i sve ljude koje je
poznavao. Bio je i ostao narodni tribun i Å•ovek koji nikada nikoga nije
mrzeo, a hteo je svakom da pomogne-bio on znan ili neznan. Posebna slabost Hariju su
bile komÅ¼ije iz naselja Marko OrloviÅ†. On je prema njima bio
kao roditelj i najiskreniji komÅ¼ija. Oni su njemu bili ljudi
sa duÅ¼om koji su od svega najviÅ¼e voleli muziku,
vatru, konje, Å¼ene i njima bliske ljude koji su njih same cenili i
poÅ¼tovali. Rado je njima pomagao i kad je mogao i kad nije
mogao. Nekada je njegova lepa i umilna reÅ• viÅ¼e znaÅ•ila od
bilo kakve materijalne pomoÅ¼i. Hari je bio boem koji je znao
da uÅ¼iva u muzici ali i u piÅ¼u. Nikada nije napravio nikakav ispad jer
mu to nije dozvoljavala njegova kultura i njegova narav. Poznavao sam ga
35 godina ali ipak mnogo toga su mi kazale o njemu njegova supruga
Mirjana i njegove Å†erke Vojna i StaÅ¼a. DoÅ•ekale su me kao
veoma dragog gosta i Å•oveka koji je izuzetno cenio i
poÅ¼tovaao njihovog Harija. Mirjana mi reÅ•e da je bio
veoma paÅ¼ljiv prema njoj ali je decu oboÅ¼avao. Na razne zabave i doÅ•eke
novih godina su rado iÅ¼ili. Na jednom doÅ•eku Nove godine kod
Å†ire u Rojalu ostali smo, Å†ira sa suprugom, Hari i ja, do ranih
jutarnjih sati. PoÅ•eÅ¼e muzikanti da pitaju ko im je deda,

kako se zvao ujak njegove majke, odakle je došao te za tetku itd. Hari im je to podrobno objasnio a koliko su zapamtili to oni znaju. Oni su njemu u znak zahvalnosti za sve što im je ispričao svirali i otpratili nas do kuće uz pesmu i svirku. Eesto smo odlazili za určevdan kod komšija ime smo im inili veliku ast i zadovoljstvo. Svi su hteli da nas ugoste ali vremena je malo. Negde oko ponoći po našem povratku kući, ujedemo preko jakog ozvučenja pozdrav uz pesmu koju naručuju: Samo za našeg bata Karu pesma elem, elemâ i onda se reaju druge pesme do rane zore. Hari mi kaže: Ž Vidi Mirjana, ovo zadovoljstvo se ne može platiti nikakvim parama jer duja mi je puna do neba Na najsveanijim prijemima pojavljivao se u svojim uvenim dâemperima jer kravata je za njega bila luksuz, odelo posebno nije âeleo da nosi. Govorio mi je da je pamet u glavi a ne u kravati.

Mnogo je itao i pisao ali malo je ostalo pisanog traga od njega. Pisao je drugima predgovore, recenzije i govore koje su itali umni politiari. Mrzeo je nepravdu i la ali je stoi ki izdrâao raznorazne udarce u âivotu. Pored zabrane upisa na sve fakultete, kao voa studentskih demonstracija u Srbiji âezdesetih godina, do kraja âivota nije mogao da shvati da postoje ljudi koji ga mrze jer je znao samo da voli. Deo svoje ogromne biblioteke sa nekoliko hiljada knjiga poklonio je krujeva koj biblioteci, Gimnaziji, biblioteci u Brusu, Beloj vodi, Gerontolojkom centru. Voleo je muziku i uâivao u njoj. Pored ciganske muzike, voleo je pesmu Ž Nisam te se nagledao, nisam te se naljubioâ a ja kaem da je ostao duan jo mnogo nedovrâjenih priâa, mnogo detalja iz istorijata Napretka, Boks-kluba, Pozoriâta kao i itavog grada. Zbog svega ovoga Hari je bio i ostao gospodin bez kravate ali sa velikim srcem i prekrasnom dujom.

Biografija

Miomira Harija Ristoviâ iz radio emisije Boemija,

Autora

Stanimira Petroviâ, decembar 2006

Pogled
na scenu

Uâesnici
tribine

Milo
Obradoviâ i Vladimir Tasiâ
- razgovor posle tribine

Kazivanje
Harijevih stihova: Zdravko Saviâ i Mikica Rakiâ

Ljubodrag
Obradoviâ govori o Hariju kao osniva u FEDRARA

Poâitovani
posetioi, prijatelji Harija i njegovog stvaralaâta, ast mi je da Vas u ime Kulturnog centra Krujevac i svoje liano ime, pozdravim i zahvalim se, što ste sa nama veeras, kad se

seÄŕamo lika i dela Miomira Harija RistoviÄŕta. Posebno pozdravljam njegovu porodicu.

Hari je bio svestrana liÄŕnost, i o njegovim brojnim aktivnostima Äŕte veÄŕeras biti iscrpnog izlaganja i u filmu RTK i u besedama uÄŕesnika tribine, a ja Äŕtu reÄŕti nekoliko reÄŕenica o njegovoj presudnoj pomoÄŕi za radjanje FEDRARA - Festivala dramskog amaterizma Rasinskog okruga.

SledeÄŕti zanos dramskih zanesenjaka iz Trebotina i Äŕ½abara, koji su davnih tridesetih godina proÄŕlog veka pripremili i izveli predstavu "Voda sa Planine" RaÄŕje PlaoviÄŕta,Äŕ zaljubljeniciÄŕ u "daske koje Äŕ¼ivot znaÄŕe" iz Trebotina i Äŕ½abara u proleÄŕte 1997.godine, upalili su iskrü za osnivanje Festivala dramskog amaterskog stvaralaÄŕtva Rasinskog okruga "FEDRARO" koji bi bio svetionik za sva deÄŕjavanja u dramskom amaterizmu KruÄŕjevca, Varvarina, Trstenika, Brusa, Aleksandrovca, ÄŕtiÄŕjevca i svih sela u njihovom sastavu, u kojima je klica pozoriÄŕna proklijala.

Danas posle 13-tog odrÄŕanog FEDRARA, Äŕini se da je poduhvat osnivanja FEDRARA bio lak i jednostavan, jer je uspeh FEDRARA, danas veliki, ali nije bilo tako.

Ideja ima uvek, neke su dobre, neke - ne, ali i za ostvarivanje najboljih, potrebna je realna podrÄŕka, kojaÄŕ moÄŕe biti i materijalna (finansijska) i moralna, jer neophodne su obe.

Miomir Hari RistoviÄŕ, u to vreme podpredsednik skupÄŕtine opÄŕtine KruÄŕjevac, prihvativÄŕi naÄŕju ponudu da bude predsednik organizacionog odbora FEDRARA, svojski se potudio da zanos dramskih zanesenjaka iz Trebotina i Äŕ½abara, ne ostane nedosanjani san, veÄŕ da na javi ta ideja odistinski zaÄŕivi i dan-danas Salu Doma Kulture u Trebotinu puni dobrim dramskim predstavama i publikom Äŕ¼eljnomo pozoriÄŕne igre na daskama koje Äŕ¼ivot znaÄŕe.

PoÄŕto sam i sam bio jedan od kreatora ideje *FEDRARA*, svedok sam koliko nam je Hari pomogao da festival,Äŕ dobije danaÄŕnji izgled.

Hari je u baÄŕi u svemu sa nama ravnopravno uÄŕestvovao, od davanju imena festivalu, do profilisanja samog festivala i prateÄŕih sadrÄŕaja na njemu, odredjivanja repertoara, izbora Äŕ¼irija, (na Äŕijem je Äŕelu, po Harijevoj ideji i nagovoru, u prve Äŕetiri godine bio Äŕuveni pozoriÄŕni kritiÄŕar Milosav Buca MirkoviÄŕ), jednom reÄŕju Hari je bioÄŕ mozak operacije nazvane FEDRARO, koji nas je smiÄŕljeno vodio u najboljem smeru, i doveo da FEDRARO danas bude jedan uspeÄŕjan i prestiÄŕan festival dramskog amaterizma.

I ne samo FEDRARO, Hari je pomagao sve mlade talente iz grada, a iÄŕ sela, koji su bili odvaÄŕni da se zapute na neizvesni put umetniÄŕkog stvaralaÄŕtva.

Dokaz za ovu konstataciju je i moj kolega pesnik Bratislav SpasojeviÄŕ - Bata, pesnik iz Konjuha, kome je Hari napisao prvu biografiju i tako mu na samom poÄŕetku njegovog

Urednik
KCK - Sladja ObradoviÄ†

U
publici je bila i Harijeva porodica

U
publici je bio i SiniÄ†ja MaksimoviÄ† - podprednik
skupÄ†tine
grada KruÄ†jevca i pesnici
NebojÄ†ja LapÄ†eviÄ† i Veljko Stambolija

PaÄ†anjja
u publici - Pavle Bubanja

U
publici je bila i NataÄ†ja MarkoviÄ† - predsednik
skupÄ†tine
grada KruÄ†jevca

Publika

UÄ†esnici
tribine: Bata SpasojeviÄ†, Goran MiniÄ†, LjibiÄ†ja DjidiÄ†
i
Sladja ObradoviÄ†

Danijela
ErÄ†eviÄ† i Zorica JovanoviÄ†

PLAKAT